

AANBEVELINGEN

World Congress on Drowning Amsterdam 26-28 juni 2002

*Het World Congress on Drowning is het initiatief van
de Maatschappij tot Redding van Drenkelingen,
opgericht in Amsterdam in 1767*

Inleiding

De Maatschappij ondernam in 1998 het World Congress on Drowning teneinde experts en organisaties in de hele wereld te helpen bij het vergroten van hun inzicht in alle facetten die met het te water raken, redden en behandelen van drenkelingen te maken hebben en hun resultaten te verbeteren.

Doelstelling was om na circa 4 jaar van studie en evaluatie de uitkomst te behandelen in het congres en vervolgens te komen met aanbevelingen.

In die periode verrichtten negen werkgroepen met 80 experts onderzoek, informeerden elkaar via e-mail over de bevindingen en brachten de resultaten samen in het congres.

Het World Congress on Drowning, het eerste in zijn soort, vond plaats in juni 2002 in Amsterdam. Het werd bijgewoond door ruim 500 experts van over de hele wereld, die deel namen aan de lezingen, expert- en onderzoeks-bijeenkomsten, en hielpen bij het opstellen van aanbevelingen.

Over de Recommendations is eind 2002 overeenstemming bereikt door de leden van de Wetenschappelijke Stuurgroep en de voorzitters van de negen taskforces (epidemiologie, preventie, redding, reanimatie, behandeling in ziekenhuis, hersenschade, onderkoeling, duikongevallen, rampen te water).

De Recommendations zijn opgenomen in een engelstaligboekje, uitgegeven door de Maatschappij tot Redding van Drenkelingen. Daarin staan behalve de Recommendations of the World Congress on Drowning tevens de verder uitgewerkte aanbevelingen van de taskforces Redding en Duikongevallen. De Recommendations worden opgenomen in het Handbook on Drowning, dat eind 2003 zal uitkomen.

Elk van de aanbevelingen kan leiden tot een vermindering van het aantal verdrinkingen, nog altijd zo'n 500 000 per jaar, en tot verbetering van de medische behandeling van drenkelingen.

De aanbevelingen verdienen daarom de ondersteuning van de overheid, instellingen, organisaties en betrokken personen!

Wij vragen u deze aanbevelingen te bestuderen,
dié aanbevelingen die betrekking hebben op uw organisatie
te selecteren en in uw organisatie in te voeren.

De Maatschappij tot Redding van Drenkelingen stelt het op prijs door u te worden geïnformeerd over uw bevindingen. Zelf zal zij aan het eind van 2005 contact nemen met de experts en organisaties, om over het effect van invoering van de aanbevelingen te vernemen. Op basis daarvan kunnen nieuwe initiatieven worden ontwikkeld. Over de ontwikkelingen zullen wij u op de hoogte houden, o.a. op **www.drenkeling.nl**.

*Aarzelt u niet om met uw vragen, opmerkingen
en voorstellen contact op te nemen met
de Maatschappij tot Redding van Drenkelingen*

info@drenkeling.nl

was getekend, februari 2003:

Mr. J.C.M. van Dorp

voorzitter Maatschappij tot Redding van
Drenkelingen

Prof. dr. J.T.A. Knape

voorzitter Wetenschappelijke Stuurgroep

Prof. dr. J.J.L.M. Bierens
Drowning

project coordinator World Congress on

Aanbevelingen

World Congress on Drowning Amsterdam 26-28 juni 2002

1 Een nieuwe wereldwijd geldende uniforme definitie van verdrinking moet worden aangenomen

Een uniforme definitie van verdrinking is belangrijk voor registratie, diagnose en onderzoek.

De volgende definitie werd aangenomen: “verdrinking is het proces van ondergaan van schade door een tekort aan zuurstof ten gevolge van onderdompeling in vloeistof”.

Alle organisaties die betrokken zijn bij epidemiologisch onderzoek en bij verzameling van statistische gegevens, evenals de reddingsorganisaties en de medische wereld moeten deze definitie overwegen en bij voorkeur als basis aannemen voor een bruikbare communicatie, en deze opnemen in hun woordenlijst. Verder is overleg van experts nodig over de uniforme classificatie van ziekte- en sterftcijfers ten gevolge van verdrinking.

2 Er is een grote behoefte aan een bruikbare en betrouwbare internationale registratie van verdrinkingsongevallen

Internationale en nationale procedures voor registratie van het aantal slachtoffers van verdrinking, slachtoffers door onderkoeling, redden en gegevens van ziekenhuizen zijn nodig om de wereldwijde schade door verdrinking te kunnen inschatten. Ook zijn de gegevens nodig van behandelingen, zoals reanimatie en opwarming, teneinde deze te kunnen verbeteren.

Internationale organisaties, zoals de World Health Organisation (WHO), de International Red Cross and Red Crescent organisaties (IRCRC), de International Life Saving Federation (ILS), de International Life Boat Institute (ILF) en Divers Alert Network (DAN), als ook nationale organisaties, instellingen en medische onderzoeksorganisaties wordt geadviseerd om gegevens te verzamelen en deze onderling af te stemmen.

3 Meer gegevens moeten verzameld worden en kennis vergaard over verdrinking in landen en samenlevingen met lage inkomens

Bij herhaling vermelden rapporten van de WHO dat meer dan 80% van de verdrinkingen plaats vindt in landen met lage inkomens en in groepen met lage inkomens in de rijke landen. Toch zijn weinig epidemiologische gegevens over deze risico groepen beschikbaar. De WHO, IRCRC, ILS, ILF en het European Consumer Safety Institute (ECOSA) worden aangemoedigd om hun onderzoek uit te breiden naar de risico factoren van verdrinking in deze groepen en landen met lage inkomens, omdat de verwachting is dat dit de aantallen verdrinkingen sterk zal doen afnemen.

4 Het is nodig beleid en samenwerking te richten op het voorkómen

Het merendeel van de verdrinkingen kan worden voorkomen en het is de preventie (eerder dan redding of reanimatie) die de meest belangrijke aanpak is om het aantal verdrinkingen terug te brengen. Omgevingen, omstandigheden en culturen in de wereld, waarin verdrinkingen plaatsvinden, verschillen sterk. Daarom moeten alle organisaties die betrokken zijn bij preventie van verdrinking, zoals wet- en regelgevers, plaatselijke overheden, onderzoeksinstituten, consumentenorganisaties, ontwerpers, fabrikanten en verkopers samenwerken in het opzetten van nationale en regionale initiatieven. Het resultaat van deze initiatieven zal afhankelijk zijn van gezond verstand en intelligent onderzoek, en zal tevens op de omgeving afgestemd ontwerp van materieel en inzet moeten bevatten, en programma's voor opleiding en training, die afgestemd zijn op risico groepen zoals kinderen. Deze programma's moeten geëvalueerd worden en de resultaten daarvan gepubliceerd.

5 Alle personen, vooral politie- en brandweerpersoneel moeten leren zwemmen

Het kunnen zwemmen is een belangrijke vaardigheid om te voorkomen dat deze beroepsgroep zelf verdrinkt. Internationale organisaties, zoals WHO, IRCRC and ILS, en hun nationale afdelingen moeten het belang benadrukken, op alle niveaus' s en voor alle personen, van zwemles en overlevingstechnieken. De samenhang tussen zwemlessen, zwemvaardigheid en verdrinking van kinderen moet worden bestudeerd. Verder moeten functionarissen die vaak in contact komen met personen die risico van verdrinking lopen, zoals agenten van politie en brandweerlieden, kunnen zwemmen, zowel voor hun eigen veiligheid als die van die het publiek.

6 Reddingstechnieken moeten worden onderzocht

De meeste van de huidige reddingstechnieken zijn proefondervindelijk ontwikkeld, zonder wetenschappelijk onderzoek. Reddingsorganisaties zoals de ILS, ILF, IRCRC en ook de International Maritime Organisation (IMO) moeten worden aangemoedigd om zelfredding en reddingstechnieken in hun trainingsprogramma's op basis van de huidige wetenschappelijke gegevens te evalueren op doelmatigheid en doeltreffendheid. Op grond van deze gegevens moeten de beste reddingstechnieken uitgekozen worden voor opleidings- en trainingsprogramma's.

7 Basisvaardigheden in reanimatie moeten worden geleerd door alle vrijwillige en beroepsredders evenals door leken die zich vaak bij water bevinden of toezicht houden op personen op of in het water.

Het direct toepassen van goede eerste hulp en reanimatie is de belangrijkste factor voor overleving na het te water geraken. Organisaties die zich bezighouden met reanimatie, vooral die gerelateerd zijn aan het International Liaison Committee on Resuscitation (ILCOR), als ook professionele reddingsorganisaties en andere groepen, die gebieden met water frequenteren, moeten bevorderen dat iedereen die vaak zulke gebieden bezoekt of aldaar moet werken, getraind wordt in Eerste Hulp en levensreddende handelingen.

8 Een uniforme woorden- en begrippenlijst moet worden ontwikkeld en toegepast, evenals uniforme verslaglegging van reddingen en reanimaties

Om het proces van sterven, en de mogelijkheid van reanimatie, bij verdrinking beter te kunnen doorgronden, moet een uniforme rapportage van en registratie van reanimatie bij verdrinking worden ontwikkeld.

Internationale organisaties die zich richten op reanimatie, zoals de ILCOR en de daaraan gerelateerde organisaties en medische groepen, moeten een uniforme vorm van rapportage vaststellen, het gebruik daarvan bevorderen en de analyse van de aldus verkregen gegevens naar zich toe halen, en aanbevelingen daaruit ontwikkelen en ondersteunen.

9 De behandeling van ernstige slachtoffers van verdrinking moet worden geconcentreerd in daarin gespecialiseerde ziekenhuizen

Goede behandeling van verdrinkingslachtoffers houdt het omgaan in met specifieke ernstige complicaties zoals Acute Respiratory Distress Syndrome (ARDS), longontsteking, hersenschade door zuurstoftekort, onderkoeling en beschadiging van de wervelkolom. Doordat de meeste artsen weinig in contact komen met drenkelingen, kunnen zij weinig ervaring opbouwen in de behandeling van deze slachtoffers.. Daarom zouden er voor behandeling van drenkelingen (en voor bevordering van klinisch onderzoek) speciale intensive care centra moeten worden ingericht.

Behandeling van patiënten met hersenschade ten gevolge van cardiopulmonaire stilstand door verdrinking zal gebaseerd op wetenschappelijk bewijs moeten plaatsvinden. Door het momenteel ontbreken van gegevens van menselijke verdrinkingslachtoffers wordt het huidige beleid afgeleid van studies naar soortgelijke schaden, die evenwel niet door verdrinking zijn veroorzaakt, bij mensen en dieren

Hier volgt de tekst van de oorspronkelijk in het engels opgestelde recommendations: The following recommendations for care of drowning victims who remain unresponsive due to anoxic encephalopathy are made on the basis of best available scientific evidence. The highest priority is restoration of spontaneous circulation. Subsequent to this, continuous monitoring of core and/or brain (tympanic) temperature is mandatory in the emergency department and intensive care unit (and in the prehospital setting to the extent possible). Drowning victims with restoration of adequate spontaneous circulation who remain comatose should not be actively rewarmed to temperature values >32-34°C. If core temperature exceeds 34°C, hypothermia (32-34°C) should be achieved as soon as possible and sustained for 12-24 hours. Hyperthermia should be prevented at all times in the acute recovery period. There is insufficient evidence to support the use of any neuro-resuscitative pharmacologic therapy. Seizures should be appropriately treated. Blood glucose concentration should be frequently monitored and normoglycemic values maintained. Although there is insufficient evidence to support a specific target PaCO₂ or oxygen saturation during and after resuscitation, hypoxemia should be avoided. Hypotension should also be avoided. Research is needed to evaluate specific efficacy of neuroresuscitative therapies in drowning victims.

11 Het dragen van doelmatige en warmte-isolerende overlevingsvesten moet worden bevorderd

Zonder drijfmiddelen verdrinkt een slachtoffer in het algemeen binnen minuten ten gevolge van het niet kunnen zwemmen in koud water. Daarom is het nodig dat isolerende en veilige pakken voor gebruik op het water worden ontwikkeld. Overlevingsvesten moeten altijd gedragen worden indien er de mogelijkheid van te water raken bestaat, om vroegtijdig onder water raken te voorkomen. Indien het gebruik beperkt is tot niet-isolerende vesten, moet de drenkeling nagaan of naar de kant zwemmen mogelijk is.

12 De balans tussen veiligheid en winstgevendheid van recreatief duiken moet altijd in de gaten worden gehouden.

Overeenstemming werd bereikt over het feit dat in de wereld van recreatieduiken praktische verbeteringen alleen zullen blijven voortkomen uit het door die tak van sport zelf regelen van zaken. Maar het zal nodig blijven tegen het standpunt in te gaan dat commercieel belang en veiligheid nu eenmaal tegenstrijdig zijn.

13 De veiligheid van visserduikers behoeft meer aandacht

Beroepsduikers, die men voornamelijk vindt in de arme landen, gebruiken zeer eenvoudige uitrusting en er lijken voor hen geen training, regels en medische ondersteuning te bestaan.

Om hun veiligheid te verbeteren en verdrinkingen te verminderen, is het nodig gegevens van ongelukken en verdrinking in representatieve steekproeven over de hele wereld te verzamelen. Dit moet worden opgevolgd door ngo's en ontwikkelingsinitiatieven van de VN, zodat medische en duikadviezen en training gegeven kunnen worden, die uitvoerbaar zijn binnen de plaatselijk beschikbare middelen.

Er zijn nog de volgende aanbevelingen gedaan, die eveneens de volledige steun van de betreffende organisaties behoeven.

Deze aanbevelingen betreffen de verdere uitwerking van bestaande onderzoeksprogramma's, zoals:

- Wereldwijde eenheid in bakens en vlaggen op stranden
- Inventarisatie van gevaren aan stranden
- Vaststellen van welke 'scanning' technieken het beste zijn
- Constructie van de beste reddingsboot voor een bepaald doel, inclusief alternatieven zoals waterstraal-aandrijving en hovercraftvoortstuwing, met een minimaal risico van verwonding van de bestuurders en drenkelingen

Andere aanbevelingen werden gedaan, om praktische aspecten te verbeteren, die te maken hebben met:

- Wettelijke en aansprakelijkheidsaspecten van verdrinking en redding
- Evacuatie plannen van grote passagiersschepen
- Eenheid van training programma's voor leden van reddingsbrigades
- Fondsenwerving voor veiligheidsactiviteiten op het water

De oorspronkelijk in het engels opgestelde Recommendations bevatten tevens recommendations van de taskforce Rescue en de taskforce Diving. Zie hiervoor de website www.drowning.nl.

*Aarzelt u niet om met uw vragen, opmerkingen
en voorstellen contact op te nemen met
de Maatschappij tot Redding van Drenkelingen*

info@drenkeling.nl